

Εσπερινός του Αγίου Δημητρίου στα Καβάσιλα (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Τη Δευτέρα το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Πανηγυρικό Εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Καβασίλων.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Πάθει τό πάθος μιμούμενος, τό ζωηφόρον Χριστού, παρ' αὐτοῦ τήν ἐνέργειαν, τῶν θαυμάτων εἴλη-φας, ἀθλοφόρε Δημήτριε».

Στή χορεία τῶν ἁγίων μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας περίοπτη θέση κατέχει ὁ προστάτης τῆς ἐνορίας σας ἅγιος μεγαλομάρτυς καί μυρο-βλύτης Δημήτριος, τοῦ ὁποίου τή μνήμη τιμοῦμε καί ἐορτάζουμε ἀπό ἀπόψε.

Καί τή θέση αὐτή δέν τήν ἔλαβε μόνο, ἐπειδή μαρτύρησε διά λογι-σμοῦ τῆς πλευρᾶς του, μιμούμενος μέ τόν τρόπο αὐτό, ὅπως γράφουν οἱ ἐγκωμιαστές του καί οἱ ἱεροί ὑμνογράφοι, τό ζωηφόρο πάθος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί γιατί μέ τά ἀναρίθμητα θαύματα πού ἐπιτέλε-σε καί ἐπιτελεῖ 17 αἰῶνες τώρα συνέδεσε ἄρρηκτα τό ὄνομά του μέ τήν πατρίδα του, τή Θεσσαλονίκη, τήν ὁποία πολλές φορές ἔσωσε ἀπό ποικίλους κινδύνους καί ἐπιδρο-μές ἐχθρῶν, καί ἐν τέλει τήν ἀπε-λευθέρωσε ἀπό τόν τουρκικό ζυγό, τό 1912, κατά τήν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς του.

Ὅμως ἡ χάρη καί τά θαύματα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου δέν περιορίσθηκαν στή Θεσσαλο-νί-κη καί στούς προσφιλεῖς του Θεσ-σα-λονικεῖς. Τά βιβλία τῶν θαυμά-των του καί οἱ πιστοί πού ἀνά τούς αἰῶνες συνέρρεαν καί συρρέουν ἀπό τά πέρατα τῆς οἰκουμένης γιά νά προσκυνήσουν στόν ἱερό ναό του καί νά ἀσπασθοῦν τά χαριτό-βρυ-τα λείψανά του, ἀλλά καί τό μύρο πού ἀνέβλυζε ἀπό τόν τάφο του καί μεταφερόταν τήν ἐποχή τοῦ Βυζαντίου σέ Ἀνατολή καί Δύση, τόν ἀνέδειξαν ὡς ἕναν ἀπό πιά προσφιλεῖς ἁγίους τῆς Ἐκκλη-σίας μας, ὡς ἕναν ἀπό τούς ἁγίους τῶν ὁποίων τό ὄνομα εὐρίσκετο στά χεῖλη ὄλων τῶν πιστῶν.

Γι' αὐτό καί τιμᾶται καί σήμερα, ὅπως καί στό παρελθόν, καί πολλοί εἶναι οἱ ναοί πού εἶναι ἀφιερω-μέ-νοι στόν μεγαλομάρτυρα καί μυρο-βλύτη ἅγιο Δημήτριο.

Ἡ τιμή καί ἡ ἐορτή ἐνός ἁγίου δέν ἔχει ὅμως καμία σχέση μέ τίς τιμές πού ἀποδίδει ὁ κόσμος καί τίς ἐορ-τές πού ὀργανώνει. Ἡ τιμή καί ἡ ἐορτή ἐνός ἁγίου, καί στήν περί-πτω-σή μας ἐνός τόσο μεγάλου ἁγίου, ὅπως ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Δημήτριος, ἔχει πνευματικό περιε-χόμενο. Θέλει νά προβάλει ἐνώ-πιόν μας τήν ἱερή μορφή τοῦ ἁγίου, γιά νά μᾶς ὑπενθυμίσει ὅτι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας πρέπει νά εἶναι πρότυπα καί τῆς δικῆς μας ζωῆς. Γιατί καί αὐτοί ἦταν ἄνθρωποι, ὅπως καί ἐμεῖς, καί ζοῦσαν σέ ἕναν κόσμο στόν ὁποῖο ὄχι μόνο πλεό-ναζε ἡ ἁμαρτία καί ἡ ἀσωτία, ἀλλά καί ἀπαγορευόταν ἡ πίστη στόν Χριστό.

Σέ έναν τέτοιο κόσμο, σέ ένα τέ-τοιο περιβάλλον έζησε και ό άγιος μεγαλομάρτυς Δημήτριος. Ήταν νέος στην ηλικία και συγχρόνως κατείχε ένα πολύ ύψηλό αξίωμα, ήταν άνθύπατος τής Ελλάδος, έκ-πρόσωπος δηλαδή του Ρωμαίου αυ-τοκράτορος. Τό αξίωμα όμως αυ-τό δέν εμπόδισε τόν άγιο Δημή-τριο νά είναι χριστιανός, νά πι-στεύει στόν Χριστό, νά ζει σύμ-φω-να μέ τό θέλημά του, και ακόμη νά προσπαθει μέ τή διδασκαλία του, μέ τίς συμβουλές και τίς νουθεσίες του νά οδηγήσει και άλλους νέους στην άληθινή πίστη.

Τί ἔκανε δηλαδή ὁ ἅγιος Δημήτριος; Ἔκανε τό ἀντίθετο ἀκριβῶς ἀπό αὐτό πού θά κάναμε οἱ περισσότεροι ἀπό ἐμᾶς. Ἄντί νά ἀφήσει τόν ἑαυτό του νά παρασυρθεῖ ἀπό τίς προκλήσεις τοῦ κόσμου, ἀντί νά ἀφεθεῖ στίς ἀπολαύσεις καί στίς διασκεδάσεις, μέ τίς ὁποῖες περ-νοῦ-σαν οἱ συνομίληκοί του τή ζωή τους, ἀντί νά καυχᾶται καί νά κο-μπάζει γιά τά προνόμια πού ἀπέρ-ρεαν ἀπό τό ὑψηλό του ἀξίωμα καί νά ὑπερηφανεύεται γιά τή δόξα πού ἀπολάμβανε, ὁ ἅγιος Δημήτρι-ος ἀγωνιζόταν νά κρατήσῃ τόν ἑαυ-τό του «καθαρόν ἀπό τοῦ κό-σμου». Ἀγωνιζόταν νά μεταδώσῃ τήν πίστη καί τήν ἀγάπη του στόν Χριστό καί σέ ἄλλους νέους, γιά νά τούς ἀπαλλάξῃ ἀπό τήν πλάνη τῶν εἰδώλων. Ἀγωνιζόταν νά τούς κάνει γνωστή τή δύναμη τοῦ ἀλη-θινοῦ Θεοῦ, ὥστε νά βλέπουν καί στή δική τους ζωή νά ἰσχύουν οἱ λόγοι τοῦ ἀποστόλου Παύλου «πάν-τα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι με Χριστῷ».

Ἔτσι, ἀντί γιά τίς χαρές τοῦ κόσμου ὁ ἅγιος Δημήτριος ἀξιώ-θη-κε νά ἀπολαύσῃ τή χαρά τῆς ἐπι-τυχίας τοῦ ἔργου του. Νά δεῖ τόν μαθητή του, τόν νεαρό Νέστορα, νά νικᾷ τόν Λυαῖο, τόν ἀκατανίκητο μονομάχο τοῦ αὐτοκράτορος Μα-ξι-μια-νοῦ, ἐπικαλούμενος τή δύνα-μη τοῦ Θεοῦ τοῦ Δημητρίου, καί στή συνέχεια νά δίδει τήν ὁμολο-γία τῆς πίστεως στόν Χριστό καί νά ὑπομένει τό μαρτύριο γιά τήν ἀγά-πη του.

Τό δικό του μαρτύριο, πού ἀκο-λού-θησε τό μαρτύριο τοῦ ἀγίου Νέ-στορος, δέν ἦταν τιμωρία, ὅπως πίστευε ὁ Μαξιμιανός. Ἦταν δικαί-ωση. Ἦταν ἐπιβράβευση τῆς καθα-ρᾶς ζωῆς του καί τῆς ἀγάπης του στόν Χριστό, πού τοῦ ἔδωσε τό προ-νόμιο νά μαρτυρήσῃ διά τοῦ λογ-χισμοῦ τῆς πλευρᾶς του, μαρ-τύριο τό ὁποῖο ὑπέστη καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ἀλλά καί τή χάρη τῶν θαυμάτων, διά τῶν ὁποίων εὐεργε-τεῖ τούς ἀνθρώπους, ὅλους ἐμᾶς, καί συγχρόνως μᾶς διδάσκει τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ καί μᾶς παρα-κινεῖ νά τόν πιστεύσουμε καί ἐμεῖς, ὅπως καί ἐκεῖνος, καί νά ἀγωνι-σθοῦμε νά ζήσουμε σύμφωνα μέ τό θέλημά του, κλείνοντας τά αὐτιά μας στίς σειρήνες καί τίς προκλή-σεις τοῦ κόσμου.

Αὐτό εἶναι τό νόημα τῆς τιμῆς τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτό εἶναι καί τό νόημα τῆς ἐορτῆς τοῦ προστάτου τῆς ἐνορίας σας ἀγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, καί αὕτη εἶναι ἡ ἀληθινή τιμή πού ὀφείλουμε στούς ἀγίους μας καί ἰδιαιτέρως στόν ἅγιο Δημήτριο.

Νά μιμούμεθα, λοιπόν, καί ἐμεῖς, κατά τό δυνατόν, τή ζωή τους, γιά νά ἔχουμε τή χάρη τους καί τήν εὐλογία τους στή ζωή μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK